

Старійшина Джеффри Р. Холланд

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Не впускати ворога душі моєї

Нехай радість нашої вірності тому вищому і найкращому, що є в нас, буде з нами, коли ми зберігаємо нашу любов і наші шлюбні, наше суспільство і наші душі такими чистими, якими вони мають бути.

Недавно, коли ми з сестрою Холланд зійшли з літака у віддаленому аеропорту, три краєві молоді жінки, які сходили з того ж літака, догнали нас, щоб привітатися з нами. Вони сказали, що належать до Церкви, і це не здивувало нас, оскільки ті, хто не належать до нашої віри, як правило, не підбігають до нас в аеропортах. В розмові, яка зав'язалася, молоді жінки зі слюзами розповіли, що всі троє нещодавно розлучилися, і що кожному зрадив чоловік. У кожному випадку причиною відчуженості й гріха був потяг чоловіків до порнографії.

З таким безрадісним початком свого сьогоднішнього виступу, який є нелегким для мене, я відчуваю себе схожим на Якова давніх часів, котрий сказав: “І... засмучує мене те, що я повинен висловлюватися надто прямолінійно... перед [тими, чий почуття] надзвичайно ніжні і цнотливі і витончені”¹. Але ми маємо бути прямолінійними. Можливо тому, що я є батьком чи дідусем, слюзи в очах тих молодих жінок викликали слюзи в моїх очах і у сестри Холланд, і

питання, які вони ставили, змусили мене запитувати: “чому навколо нас так багато морального занепаду і чому так багато сімей і окремих людей, включаючи тих, що належать до Церкви, стають його жертвами, отримуючи від нього трагічні шрами?”

Проте я звичайно ж знав хоча б частину відповіді на своє запитання. Майже щодня нас усіх бомбардує якась аморальна інформація, що потоком лине на нас з усіх боків. Темний бік кіно-, теле- та музичної індустрії все більше поринає в огидну мову та сексуальні порушення. На жаль, той самий комп'ютер та Інтернет, які дозволяють мені працювати над моєю сімейною історією і готувати імена для виконання храмової

роботи, якби не мали фільтрів та іншого захисту, могли б дати моїм дітям та онукам доступ до глобальної вигрібної ями вражень, здатних навіть пошкодити їхній мозок.

Пам'ятаєте слова тих молодих дружин, що невірність їхніх чоловіків почалася з тяжіння до порнографії? Але така аморальна поведінка є проблемою не тільки чоловічої статі і не лише чоловіки можуть грішити. Небезпека, доступна на відстані одного клацання мишкою,—і те, що може трапитися під час уявної зустрічі в чаті,—підстерігає і чоловіків і жінок, і молодих і літніх, тих, хто у шлюбі чи самотній. І лише для того, щоб ця спокуса стала якомога більш доступною, супротивник працює і поширює свою зону покриття, як кажуть спеціалісти цієї галузі, на мобільні телефони, відеоігри та МПЗ-плеєри.

Якщо ми припинимо рубати гілки цієї проблеми і почнемо викорінювати дерево, на якому вона росте, то не здивуємося, коли побачимо, що в його корінні ховається хтивість. *Хтивість* це неприємне слово і сама ця тема неприємна мені як тема виступу, але є дуже вагома причина того, чому в деяких культурах цей гріх вважається найтяжчим із “семи смертних гріхів”².

Чому хтивість є таким “смертним” гріхом? Крім того, що її вплив примушує Духа покидати наші душі, я думаю, що вона є гріхом, оскільки оскверняє найвищі і найсвятіші стосунки, які Бог дає нам у смертному житті,—любов чоловіка і жінки одне до одного, і бажання пари привести дітей в сім'ю, яка існуватиме вічно. Хтось сказав, що уявлення про істинну любов невід'ємне від уявлення про її вічність. Істинна любов триває. А хтивість змінюється із швидкістю перегортання порнографічної сторінки або погляду на наступний об'єкт

потенційного задоволення, чоловіка чи жінку. Ті, хто має істинну любов, цілковито захоплюються нею, як я сестрою Холланд; вони сповіщають про це з дахів будинків. А хтивість характеризується почуттям сорому і обережністю, і супроводжується нестримним бажанням приховати її—чим пізніше і темніше, тим краще, а на дверях мають бути подвійні замки, про всяк випадок. Любов примушує нас інстинктивно звертатися до Бога та інших людей. З іншого боку, хтивість є якою завгодно, але не благочестивою і возвеличує потурання власним бажанням. Любов супроводжується щедрими руками і щирим серцем; хтивість же несе лише невраговні бажання.

Це лише деякі з причин того, чому спотворення істинного значення любові—чи в уяві, чи з іншою людиною—є настільки руйнівним. Воно руйнує те, що майже настільки ж важливе, як і віра в Бога—тобто віру в тих, кого ми любимо. Це руйнує основи довіри, на яких будується теперішня—чи майбутня—любов, і коли ця довіра втрачається, то знадобиться багато часу на її відновлення. Якщо ця проблема широко розповсюдиться—на особистому рівні серед членів сім'ї, чи на публічному рівні серед обраних політиків, бізнесменів, знаменитостей та відомих спортсменів, то досить скоро каркас, який підтримує морально відповідальні суспільства, впаде³.

Давайте поговоримо про те, чим кожен, перебуваючи у шлюбі чи ні, у молоді роки чи в похилому віці, може забезпечити себе від спокуси, у якому б вигляді вона не прийшла. Може ми і не зцілимо усі хвороби суспільства сьогодні, але давайте поговоримо про те, якими можуть бути наші дії.

- Понад усе, почніть уникати людей, матеріали та обставини, які

можуть завдати вам шкоди. Ті, хто борються з чимось подібним до алкоголізму знають, що потяг, який виникає поряд із джерелом спокуси, може стати фатальним. Те саме стосується і моральних питань. Як Йосип від дружини Потіфара⁴, просто тікайте—тікайте якомога далі від тих речей або людей, які спокушають вас. І, будь-ласка, коли тікаєте з місця спокуси, *не* залишайте адреси, за якою вас можна буде знайти.

- Визнайте, що люди, зв'язані ланцюгами згубних звичок, часто самі не справляються і потребують допомоги ззовні, і можливо ви зараз в такій ситуації. Зверніться за допомогою і прийміть її. Поговоріть зі своїм єпископом. Робіть те, що він порадить вам. Попросіть про благословення священства. Скористайтеся допомогою церковної Служби сім'ї або знайдіть іншу прийнятну професійну допомогу. Моліться без упину. Просіть, щоб вам допомагали ангели.
- Крім встановлення фільтрів на комп'ютерах і замків на неприйнятних почуттях, пам'ятайте, що єдина справжня сила, яка керує життям—це самоконтроль. Візьміть у свої руки більше контролю

навіть над сумнівними моментами, які стоять на вашому шляху. Якщо телепрограма непристойна—вимкніть її. Якщо кінофільм грубий—вийдіть з кінотеатру. Якщо розвиваються неприйнятні стосунки—порвіть з ними. Багато таких речей спочатку не є по суті злом, але вони можуть притупити нашу здатність розрізняти, приглушити нашу духовність і привести до чогось справді згубного. Існує старий вислів, що шлях у тисячу миль починається з одного кроку⁵, тому дивіться куди прямуєте.

- Як злодії вночі, небажані думки можуть проникати у нашу свідомість і намагаються це зробити. Але нам не треба широко відчиняти двері, пригощати їх чаєм з булочками, а потім розповідати, де ми тримаємо цінні речі! (Ви не повинні пригощати чаєм у будь-якому разі). Виженіть поганців! Замініть непристойні думки радісними спогадами, чи подумайте про щось, що дає вам надію. Уявіть обличчя тих, хто любить вас і хто був би морально знищений, якби ви їх підвели. Не одного чоловіка врятували від гріха чи дурниць спогади про обличчя матері, дружини чи дитини, які десь удома

чекають на них. Якби не були ваші думки, переконайтеся, що вони приходять у ваше серце “тільки за запрошенням”. Як колись сказав стародавній поет, нехай воля володіє вашим розумом⁶.

- Зберігайте Дух Господа і бувайте там, де буває він. Переконайтеся, що таким місцем є ваш дім чи квартира, і керуйтеся цим, обираючи твори мистецтва, музику та літературу, які будуть у вас вдома. Якщо ви отримали власний ендаумент, відвідуйте храм настільки часто, наскільки дозволяють обставини. Пам’ятайте, що храм озброює вас “[Божою] силою, ... [щоб Його] слава оточувала [вас], і [дає Його] ангел[ам] взя[ти вас] під опіку”⁷. І коли ви вийдете з храму, пам’ятайте, що символи, з якими ви звідти виходите, ніколи не можна залишати без уваги чи забувати.

Більшість людей, які потрапили в халепу, вигукують: “І про що я тоді думав?” Про що б вони не думали, вони не думали про Христа, хоча, як члени Церкви, ми обіцяємо кожній неділі нашого життя брати на себе Його ім’я і обіцяємо “завжди пам’ятати Його”⁸. Тому давайте докладати трохи більше зусиль до того, щоб

пам’ятати Його, особливо, що Він “немочі наші узав і наші болі поніс... [що] Він був ранений за наші гріхи, ... [і] Його ж ранами нас уздоровлено”⁹. Звичайно ж це допоможе нам краще контролювати наші вчинки, якщо ми будемо пам’ятати, що кожного разу, коли ми грішимо, то ранимо не тільки тих, кого любимо, але і Його, Хто так сильно нас любить. Але якщо ми грішимо, яким би серйозним не був той гріх, нас зможе врятувати та сама велична постать, Той, Хто носить єдине ім’я, дане під небесами, яким *будь-який* чоловік або *будь-яка* жінка можуть спастися¹⁰. Коли ми усвідомили нашу провину і наші душі сповнилися щирим болем, давайте усі повторювати за Алмою, який у покаянні вигукнув слова, що змінили його життя: “О Ісусе, Ти, Сину Божий, змилуйся наді мною”¹¹.

Брати і сестри, я люблю вас. Президент Томас С. Монсон і Брати люблять вас. Набагато важливішим є те, що ваш Небесний Батько любить вас. Я намагався говорити сьогодні про любов—справжню, щирю любов, про повагу до неї, про її правильний прояв у здорових суспільствах, відомих людству, про її святість між подружжям, чоловіком і жінкою, і про сім’ї, зрештою створені нею.

Я намагався говорити про її вираження у Викупленні, про втілену любов і милосердя, яке приходиться до нас через милість Самого Христа. Також, за необхідністю, я говорив про *Сатану*, про зло, про батька брехні та хтивості, хто зробить усе можливе, щоб підробити справжню любов, щоб споганити і осквернити істинну любов, де б і коли б він її не зустрів. І я говорив про його бажання по можливості знищити нас.

Коли нас оточують такі спокуси, ми можемо вигукнути разом з юним Нефієм: “[Я] не впу[шу] більше ворога душі моєї”¹². Ми можемо відкинути того, хто є злом. Якщо ми будемо бажати цього достатньо сильно і глибоко, цього ворога можна буде подолати викупною силою Господа Ісуса Христа. Крім того я обіцяю вам, що світло Його вічної евангелії може знову яскраво засяяти там, де нам здавалось, що життя стало безнадійно і безпорадно темним, і воно дійсно засяє. Нехай радість нашої вірності тому вищому і найкращому, що є в нас, буде з нами, коли ми зберігаємо нашу любов і наші шлюби, наше суспільство і наші душі такими чистими, якими вони мають бути. Я молюся про це в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Яків 2:7.
2. Див., наприклад, чудовий твір Генрі Феєрлі, *The Seven Deadly Sins Today* (1978).
3. Див. Феєрлі, *The Seven Deadly Sins Today*, с. 175.
4. Див. Буття 39:1–13.
5. Lao Tzu, in John Bartlett, comp., *Bartlett's Familiar Quotations*, 14th ed. (1968), с. 74.
6. Див. Ювенал, *Сатири*, сатир 6, строфа 223.
7. Учення і Завіти 109:22.
8. Учення і Завіти 20:77–79; див. також вірш 79.
9. Ісаї 53:4–5.
10. Див. Діяння 4:12.
11. Аліма 36:18.
12. 2 Нефій 4:28.